

γκουφιάρω ένιαχ. Μέσ. γκουφαιούμαι Θήρ.
Έκ τοῦ Ἰταλ. *g o n f i a r e* = φουσκώνω, μεγαλοποιῶ.
Έξοργίζομαι, θυμώνω, αγωνιῶ, ὑποφέρω ένιαχ.

γκούχ μόρ. κοιν. κούχ Πελοπ. (Βούρβουρ.) γκούχου
κοιν. γκούχα Ἡπ. (Ζαγόρ.) γκίχ Ἡπ.

Λέξις πεποιημένη.

Ἡ λ. λέγεται ἐπὶ τοῦ βήχοντος κοιν.: *Δὲν ἔκλεισε μάτι ὄλη νύχτα, δὲν μᾶς ἄφησε νὰ κοιμηθοῦμε ὄλο γκούχ-γκούχ Ἀθῆν. Τὸ πάει γκούχ-γκούχ Πελοπ. (Ἀρχαδ.) Μοῦ ὄθι γκούχα-γκούχα Ἡπ. (Ζαγόρ.)*

γκουχαλιάρης ἐπίθ. ένιαχ. γκουχαλιάρ'ς Μακεδ.
(Γρεβεν. Δεσκάτ.)

Έκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ α λ ι ἄ ρ ω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ι ἄ ρ η ς*.

Ἀνθρώπος ἄρρωστος, ὁ ὁποῖος βήχει συνεχῶς καὶ κατ' ἐπέκτ. φυματικός ἐνθ' ἄν.

γκουχαλιάρικος ἐπίθ. ένιαχ. γκουχαλιάρ'κους Μακεδ.
(Δεσκάτ.)

Έκ τοῦ ἐπίθ. *γ κ ο υ χ α λ ι ἄ ρ η ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ι κ ο ς*.

Φυματικός ἐνθ' ἄν. Συνών. *β ε ρ ε ῖ μ η ς 1, β ε ρ ε μ ι ἄ ρ η ς, β η χ ι ἄ ρ η ς, χ τ ι κ ι ἄ ρ η ς*

γκουχαλιζω ένιαχ γκουχαλινῶ Μακεδ. (Γρεβεν.)

Έκ τοῦ οὖσ. *γ κ ο ὕ χ α ς*.

Βήχω ἐνθ' ἄν. Συνών. *β η χ ο υ λ ι ζ ω*.

γκούχας ὁ, Ἡπ. (Κουκούλ. κ.ά.) Μακεδ. (Γρεβεν.)
γκούχους Ἡπ.

Λέξις πεποιημένη ἐκ τοῦ *γ κ ο ὕ χ* ἢ κατάλ. κατὰ τὸ συνών. *β ἠ χ α ς* ἐνθ' ἄν..

Γ κ ο ὕ χ η μ α, τὸ ὅπ. βλ.

γκούχημα τό, ένιαχ. γκούχ'μα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ.
(Βόιον Καστορ. Κοζ.) γουγούχισμα Κρήτ. (Σητ. κ.ά.)

Έκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ ῶ*. Ὁ τύπ. *γ ο υ γ ο ὕ χ ι σ μ α* ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως *γ κ ο ὕ χ - γ κ ο ὕ χ*.

1) Βῆχας, ἐνθ' ἄν.: *Μ' ἔπιασ' ἕνα γκούχ'μα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Συνών. β ἠ χ α ς, γ κ ο ὕ χ α ς, γ κ ο υ χ η τ ὴ*. 2) Ὁ κλυθμηρισμός, πρὸς ἔκφρασιν παραπόνου Κρήτ.: *Μόνον γιὰ τὸ γουγούχισμα ἴσαι, γι' ἄλλη δουλειὰ δὲν εἶσαι.*

γκουχητό τό, ένιαχ. γουχ'τό Ἡπ. (Ἰωάνν.) γουγουχητό Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ ῶ*.

Γ κ ο ὕ χ η μ α 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γκουχιάρης ὁ ἐπίθ. ένιαχ. γκουχιάρ'ς Ἡπ.

Έκ τῆς λ. *γ κ ο ὕ χ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ι ἄ ρ η ς*, κατὰ τὰ *ἄ ρ ρ ο σ τ ι ἄ ρ η ς* κ.τ.δ.

Ὁ βήχων συχνὰ ἐνθ' ἄν. Συνών. *β η χ ι ἄ ρ η ς*.

γκουχιῶ τό, ένιαχ. κουχιῶ Ἡπ. (Κόνιτσ.) κουχιῶς Πόντ. (Σινώπ.)

Έκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ χ ῶ*.

Τὸ *γ κ ο ὕ χ η μ α 1*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *β η χ ι ὴ*.

γκουχῶ Μακεδ. (Γρεβεν. Κοζ.) *γ κ' χ ῶ* Ἡπ. (Ζαγόρ.) γκουχῶν Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Καστορ.) γουχῶν Ἡπ. (Ἰωάνν.) κουχῶν Ἡπ. (Κόνιτσ.) κουχίζω Πόντ. (Σινώπ.) κουχούζω Πόντ. κοχίζω Πόντ. (Ν. Πολίτ., Παροιμ. 1, 570) γκιχίζου Θεσσ. (Ἀρματολικ.)

Έκ τῆς λ. *γ κ ο ὕ χ*.

Βήχω ἐνθ' ἄν.: *Τ' ἔχ'ς κι γκουχῶς ἔτσ'; Ἡπ. (Ζαγόρ.) Γουχῶει τ' ἄλουγον Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κουχούσι, κι τοῦ ξερατ'κὸ τῆ γεροῦσι (ἔβηχε καὶ διὰ τοῦ ἐπερχομένου ἐμέτου ἀπηλλάσσετο τοῦ βηχός, ἐπὶ κοκκύτου' γεροῦσι = ἔγιναινε, ἐθερραπέυετο). || Παροιμ. *Τ' ἔναν κοχίζει καὶ τ' ἄλλο φτύρκεται* (= τὸ ἕνα βήχει καὶ τὸ ἄλλο πταρνίζεται, ὅτι πάντα ἔχουσιν ἐλαττώματα) Πόντ. (Ν. Πολίτ., ἐνθ' ἄν.) Συνών. *β ἠ χ ω*.*

γκραβάρισμα τό, ἀμάρτ. γλαβάρισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Έκ τοῦ *γ κ ρ α β ἄ ρ ω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γ λ α β ἄ ρ ω*.

Ἡ πίεσις, ἢ ὄθησις ἀντικειμένων πρὸς συσσώρευσιν, ἀποθήκευσιν: *Θὲ γαί τ' ἄχερα γλαβάρισμα μέσ' ἴς τῆ βροστιάδα καὶ δὲν ἀδεμάζω νὰ τὰ γλαβάρω (προστιάδα = ἄχυρών).*

γκραβάρω ένιαχ. γλαβάρω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γραβάρω Κέρκ. — Λεξ. Βάνγ.

Έκ τοῦ Ἰταλ. *g r a v a r e* = πιέζω, φορτώνω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὡθῶν ἢ πιέζων συσσωρεύω, ἀποθηκεύω ἀντικείμενα Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Γλάβαρε τὸ ἔννημα ἴα νὰ τὸ λιχνίσουμε (συσσώρευσε τὸν καρπὸν τοῦ σίτου κ.τ.τ. ἐντὸς τοῦ ἀλωνίου διὰ λίχνισμα). Συνών. φρ. φ ο ρ τ ῶ ν ω τ' ἄ λ ῶ ν ι. Πάαινε νὰ γλαβάρης τ' ἄχερα μέσ' ἴς τῆ βροστιάδα. 2) Μεταθέτω τι, ὡς τὰ ὄρια ἀγροῦ Κέρκ.: *Κάθε φορὰ καὶ γραβάρει τὸ χτήμα του. Πβ. ἄ γ ρ α β ἄ ρ ω*.*

γκραβούρα ἡ, πολλαχ.

Έκ τοῦ Γαλλ. *g r a v u r e*.

Ἡ ἐπὶ μετάλλου, ξύλου, λίθου καὶ ἄλλων στερεῶν σωματιῶν χαρακτηριστικὴ πολλαχ. Πβ. *χ α λ κ ο γ ρ α φ ῖ α, ξ υ λ ο γ ρ α φ ῖ α, λ ι θ ο γ ρ α φ ῖ α*. β) Τὸ ἐκ τοιαύτης χηρᾶξεως ἀναπαραγόμενον ἀντίτυπον πολλαχ.

γκραδάκι τό, πολλαχ. γραδάκι Κρήτ. γρανάκι Κρήτ. (Ἀρχάν. κ.ά.)

Έκ τοῦ οὖσ. *γ κ ρ ἄ ς* διὰ τοῦ πληθ. *γ κ ρ ἄ δ ε ς* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-ά κ ι*.

Βραχύκαννον ὄπλον τύπου γκρᾶ, ἐν χρήσει εἰς τὸ ἵππικὸν ἐνθ' ἄν.: *Κοντὸ γρανάκι Κρήτ. || Ἄσμ.*

Μὰ οἱ Κρητικοὶ τὸν πολεμοῦν μὲ ὄπλα τὰ γραδάκια Κρήτ.

Βαστάξετε κι ἐδὰ ὄρχονται τὰ Μαλεβιζοτάκια, νὰ δῆτε χτύπους, ἄγριους τσι βγάνουν τὰ γρανάκια (Μαλεβιζοτάκια = στρατιῶτες ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μαλεβιζίου) Κρήτ. (Ἀρχάν.)

γκραδέλι τό, ένιαχ. γραδέλι Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)

Ἰποκορ. τοῦ οὖσ. *γ κ ρ ἄ ς* διὰ τοῦ πληθ. *γ κ ρ ἄ δ ε ς*.

Γ κ ρ α δ ἄ κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Ἐπέρασε μὲ τὸ γραδέλι περασμένο ἴς τὸν ὄμο.*

γκραδελιά ἡ, ένιαχ. γραδελιά Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)

Έκ τοῦ οὖσ. *γ κ ρ α δ ἔ λ ι*, τὸ ὅπ. βλ.

